EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

En record de Guillem Agulló

Â

La darrera de les visites que Òmnium Bages-Moianès va fer en la ruta Vicent Andrés Estellés a Burjassot, ciutat natal també de Guillem Agulló, fou davant Ca Bassot, on a l'interior hi ha una paret amb un gran mural dedicat al seu veí assassinat, on es llegeix «Guillem, la teva lluita a les nostres mans». També se li dedica l'últim poema del recorregut, «treballarem pel nostre País...». Aquest 11 d'abril ha fet 25 anys de la seva mort a mans d'un grup d'ultra dreta espanyola, a Montanejos, a l'Alt Millars (Castelló), encapçalat per Pedro Cuevas, autor material, convicte i confés de l'assassinat a sang freda. Condemnat a una pena de setze anys només en va complir quatre i l'any 2007 es va presentar a les eleccions municipals de Silla sense que fos escollit regidor. Implicat també en el cas Pánzer, ara el Tribunal Suprem l'acaba de tornar a deixar en llibertat, tot i estar acusat d'un nou delicte de terrorisme. Inicialment, la policia espanyola va presentar l'acte com una simple baralla a la porta d'una discoteca i la premsa valenciana espanyolitzada va disfressar la notícia barrejada enmig dels successos, negant en tot moment que es tractés d'un fet polític. Començant pels seus pares, diversos valencians han aconseguit tenir sempre viva la memòria d'un jove a qui van matar amb només 18 anys.

És un gran mèrit de totes les persones que n'han aconseguit mantenir viu el record. També a Manresa, sota la Seu, hi hagué durant anys un gran mural que el recordava, encara que en circumstàncies marginals. Però causa gran admiració veure com gent individual recorda els malaurats fets. Els pares actualment encara reben ofenses i insults per part d'un grupet de feixistes del poble, que assetgen la democràcia i no admeten que governi Compromís des de fa uns quants anys. Finalment, se li ha dedicat un passeig a València i un carrer apartat del seu poble. La premsa civilitzada n'ha parlat i és que el tema és d'una enorme actualitat, arran del que està passant. Les bandes ultradretanes que pul·lulen lliurement per Artés, Balsareny o el Pont de Vilomara arrencant llaços grocs i agredint persones amb total impunitat, o els de Sarrià que trenquen els vidres de Catalunya Ràdio, donen a entendre que el model violent d'aquests sectors al País Valencià s'importa cap a Catalunya.